

Julekalender 2013

KR
T
på
O
Pe
N

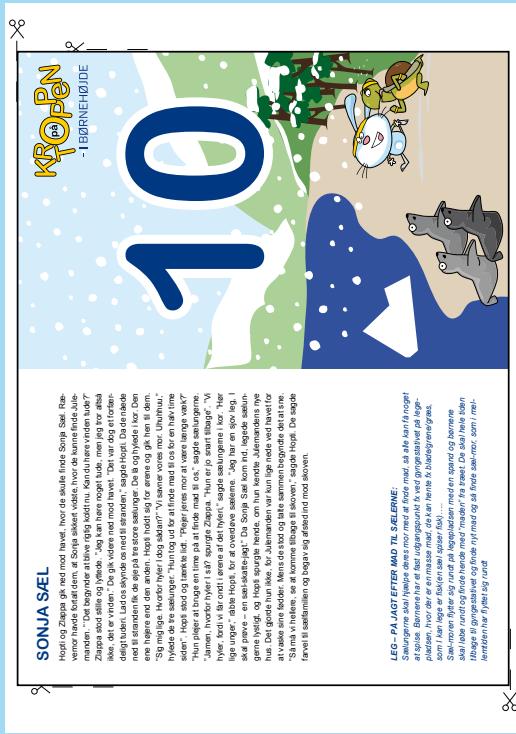
- I BØRNEHØJDE

AALBORG
KOMMUNE

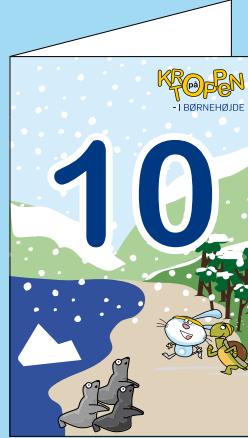
Sådan gør du!

Værsgo’! Du sidder lige nu med årets julekalender fra Kroppen på Toppen, som kan gøre jeres december endnu sjovere og fyldt med bevægelse. Det er helt enkelt. Bare følg instruktionen – og så er I klar til at komme fra start. Glæd jer til en ny historie og aktivitet hver dag frem til jul.

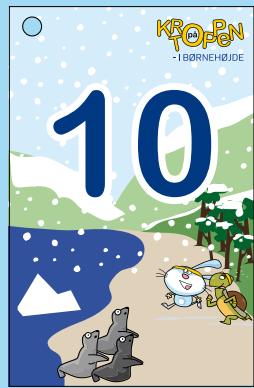
Go' fornøjelse... og rigtig glædelig jul

1. Print hele pdf'en ud i 1 eksemplar.
Klip derefter hver side til – bare følg klippestregerne.

2. Sådan – nu er du klar til at folde alle arkene på midten.

3. Find en hulmaskine og lav et hul i hvert af de foldede ark.

4. Træk en snor igennem alle de foldede ark og hæng den op.

5. Nu er den klar til brug. Tag én historie pr. dag. Bare følg datoen på forsiden.

ERIK EGERN

Der var helt stille ude i skoven. Eller næsten helt stille, for man kunne høre en stille snooken fra en lille hængekøje, som hang på nogle af de laveste grene i et gammelt egetræ. Pludselig blev stiheden brudt af en trampen, som kom nærmere og nærmere. Hop en, hop to, hop tre, hop fire, hop fem, hop seks, hop syv, hop otte, hop ni, Hoptiiiii! Det var kaninen Hopti, som var på vej hen til sin gode ven, skildpadden Zlappa'. "Vågn op din syssover," råbte Hopti, mens han ruskede i hængekøjen. "Det er smart vinter. Og winter, det betyder JUUUUL. Sidste år lovede vi Julemanden, at hjælpe ham med at lave gaverne færdig i god tid". Skildpadden gned sine trætte øjne og sagde: "Husk nu, at Julemanden er flyttet over i nyt hus. Vækstedet i det gamle var blevet for lille". Hopti nikkede og sagde: "Ja, og han har også fået flere nisser til at hjælpe sig. De skal jo også have et sted at sove". Så begav de sig af sted gennem skoven.

Da de havde gået et stykke tid satte de sig ned og kiggede op i træernes krone. Deroppe sprang Erik Egern rundt og kiggede ned i de tomme fuglereder. "Du kan godt spare dig din æggetyv, ungerne er allerede flyjet fra reden," råbte Zlappa op til egernet. "Øh, jamen jeg leder skam kun efter nødder og agern" svarede Erik Egern og fik lidt røde kindposser. "Hvor skal I hen?" spurgte han. "Vi er på vej hen til Julemandens nye hus, så vi kan hjælpe ham med gaverne," svarerede Hopti. "Ved du, hvor han er flyttet hen Erik Egern?" "Næh. Men jeg ved, hvem der kan hjælpe jer. Det kan Søren Sumpskildpadde."

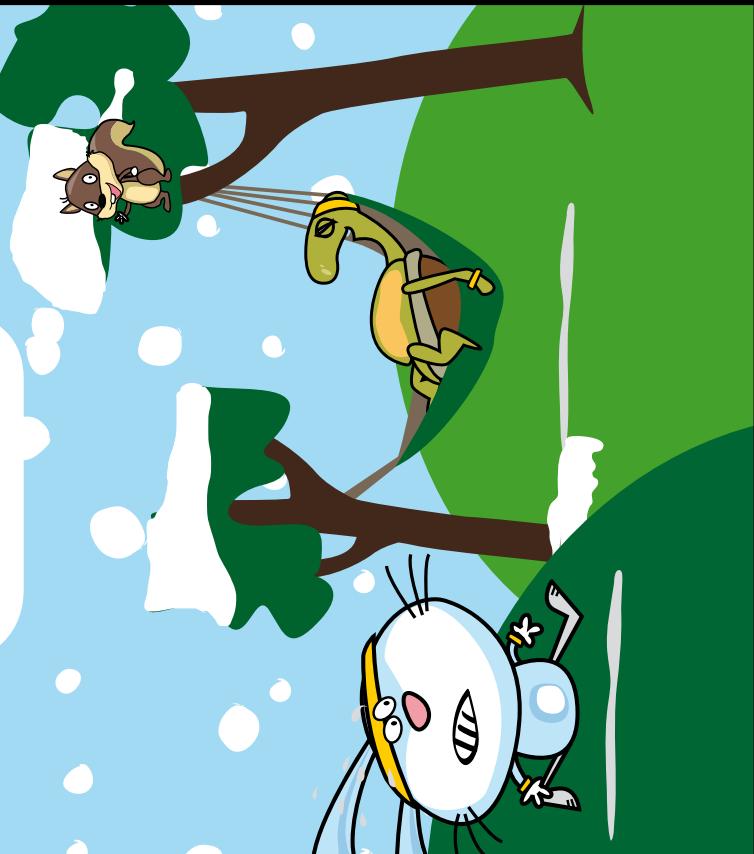
Som tak for hjælpen fik Erik Egern en rigtig sjov leg. Han legede Chip og Chap med de andre egern, mens vennerne gik hen til Søren Sumpskildpadde.

LEG – CHIP OG CHAP:

Børnene går sammen parvis, de er nu de akrobatiske egern henholdsvis Chip og Chap. En voksen styrer egerne med kommandoerne: over, under og udenom

Råb eksempelvis:

Chip over.....og Chap krvær over Chip
Chip under....og Chip krvær under Chap,
Chip udenom....og Chap løber udenom Chip
Fortsæt kommandoerne og børnene kan finde på masse af måder at komme over, under og udenom hinanden

SØREN SKILDPADDE

"Søren. Hvor er du?? Det er din grandfætter Zlappa, som er kommet for at besøge dig". Zlappa og Hoppi stod nede ved skovsøen og kiggede efter Søren Sumpskildpadden. "Se. Her er en stor sten. Lad os kravle op på den". De stod på stenen og kaldte på Søren Sumpskildpadden. "Sig mig lige," sagde Hoppi. "Er det ikke som om, stenen bevæger sig...HJÆLP! Et stenmonster." De løb begge to op mod skoven. Så hørte de en hæs og hostende latter fra stenen. "Hvad er I for nogle tøsedrenge. Det er da bare mig, Søren sumpskildpadden. Det er sjældent, jeg får besøg, så lad nu være med at løbe for langt væk." Hoppi og Zlappa skyndte sig ned til Sumpskildpadden. De var lidt flove over at de var blevet så bange, at de nær var løbet op i skoven igen. "Du er altså heller ikke let at få øje på, når du ligger der i mudderet," sagde Hoppi. "Jeg trænger nok til at få skjoldet vasket. Det er det ikke blevet siden min 100 års fødselsdag. Det er da også nok ved at være 25 år siden," sagde Søren. "Kære grandfætter, du kunne vel ikke hjælpe os med at finde vej hen til Julemandens nye hus?" Sumpskildpadden stak sit rynkede hoved ud af skjoldet og blinkede langsomt med øjnene. "Næh," sagde han og smaskede.

"Vi kan godt hjælpe." Lyden kom ude fra søen. Det var en masse små sumpskildpadder, som svømmede rundt derude. "Men, så må I hjælpe os med at få vores bedstefars skjold vasket?" "I skal bare lege Vend skildpadden," sagde Hoppi. "Tak for den ide. I skal gå op til Hoppi's kusine Carla Kanin. Hun bor i et hul ikke så langt herfra. Hun er meget nysegerrig og ved, hvor de fleste bor". De to venner gik videre.

LEG – VEND SØREN SUMPSKILDPADDE:

Børnene er sammen to og to.

Den ene er skildpadden, som ligger på maven og "suger sig fast" til gulvet. Den anden skal nu ase-mase for at vende skildpadden om, så den kommer ud af sit skjold. Alternativt kan en voksen ligge på maven og være skildpadde, og de små børn kan være flere om at vende den store skildpadden.

Slut af med at vaske skjoldet på skildpadden ved at sidde/stå efter hinanden og "vaske/pudse/banke" ryggen på den foran.

KROOPEN på T

- I BØRNEHØJDE

CARLA KANIN

Det var ikke så lang tid siden, Hopti havde været til fødselsdag hos sin kusine Carla Kanin, så han var sikker på, at han let kunne finde derhen. Da de havde gået et stykke tid, fandt de et hul på marken. "Her er det vist nok" sagde Hopti. Han kaldte ned i hullet. "Carla! Det er mig Hopti. Halløj. Hvor er du?" Der kom ikke noget svar. "Her er også et hul," sagde Zlappa. Hopti sprang hen til det næste hul og råbte dømed. Der kom intet svar. De blev ved med at finde nye huller, som de kaldte ned i, og til sidst var de ved at give op. "Jeg orker ikke mere," sagde de begge og satte sig ned. "Halløjsa Hopti, min smarte fætter. Du er for let at synde. Jeg har bare gravet nye huller, siden du var sidst. Masser af huller!" Carla sad i et hul lidt derfra og grinede til de to venner. "Kommer I for at besøge mig?" spurgte Carla? "Ja, vi kommer selvfølgelig for hilse på dig, men vi har også brug for din hjælp til at finde Julemandens hus," svarede Hopti. "Hvis jeg skal hjælpe jer, så vil jeg altså have en sjov leg. Kan du huske, du gav mig en sjov leg i fødselsdagsgave?" sagde Carla. "Ja. Det kan jeg godt huske," sagde Hopti. "Det var den med at trække gulerødder op. Jeg har en ny leg til dig, hvis du kan fortælle mig hvor Julemanden er flyttet hen". "Juhuh," råbte Carla og dansede rundt. "Giv mig den, giv mig den!" Zlappa kiggede på Carla og blinkede til Hopti. "Carla skal vist have hoppesangen," sagde han så. "Hun er allerede i fuld gang". Carla blev så glad for hoppesangen, at hun dansede rundt i en hel time.

Carla sagde: "I skal prøve at gå hen til spurven, som har rede i skovens højeste træ. Hun ved helt sikkert, hvor Julemanden bor, for hun kan holde øje med alt, når hun flyver højt på himlen."

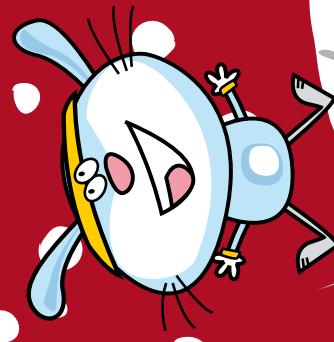
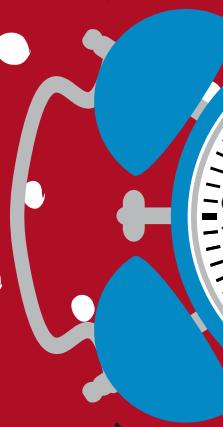
LEG – HOPPE-SANGEN:

Mel: Mester Jakob

Syng sangen og lav bevægelser, der passer til

1) jeg kan hoppe som en loppe
Hop hop hop høj' re op
Det gør ondt at knalde
Ho' det ved at falde
Av av av
Av av av | 2) jeg kan trille som en bille
Rundt og rundt, det er sundt
Jeg kan også kravle
Vi er rigtig travle
Ja vi er
Ja vi er |
|---|--|

Syng flere gange og find selv på flere vers

SUSSI SKOVSPURV

"Jeg havde egentlig troet, at Carla vidste, hvor Julemanden boede," sagde Hoppi. "men nu må vi hellere kigge op, så vi kan finde skovens højeste træ." De gik hen og bankede og fløjte ved et træ. "Hvem er det, der banker?" sagde en stemme oppe fra træet. "Så vidt jeg ved, er jeg den eneste, der banker på træerne her i skoven" De to venner så sig forvirret omkring. "Hvem er det, der taler til os?" spurgede Hoppi. "Det er en meget sjælden fugl. Prøv om I kan gætte, hvem jeg er. Jeg banker på træerne for at bygge rede og for at finde føde." De to venner stod og tænkte, så det knagede. "Fortæl noget mere om dig selv," sagde de. "Jeg har en helt rød hale" svarede fuglen. De tænkte igen. "Vi vil have mere at vide," sagde de så. "OK. Jeg har en rød plæt på mit hoved." "Så er du en flagspætte" Råbte Zlappa. "Ja. Det er rigtigt. Men hvad laver I to dog inde midt i skoven?" svarede spætten. "Vi skal spørge om skovspurven ved, hvor Julemanden bor," sagde Hoppi. I det samme hørte de fløjten og vingesus oppe fra træets top. Det var Sussi skovspurv. "Sussi, du må vide, hvor Julemanden er flyttet hen. Du kommer jo vidt omkring og kan se en masse, når du flyver højt," sagde Hoppi. "Det er rigtigt, at jeg kan se en masse, men jeg ved ikke, hvor Julemanden bor nu. Da han havde besøgt os, gik de alle hen til Peter Pindsvin". "Nå," sagde Hoppi. "Så må vi jo spørge Peter Pindsvin i morgen. Men vi har en gave til dig, fordi du hjalp os. En leg, der passer lige til dig og dine venner." Og så fik fuglene legen "Jeg fløj mig over ø og land."

KROOPEN på KT

- I BØRNEHØJDE

LEG – JEG FLØJ MIG OVER Ø OG LAND:
Syng sangen og lav bevægelser, der passer til. Læd børnene flyve rundt mellem hinanden og bruge hele arealet

Jeg **fløj** mig over ø og land, der mødte jeg en gammel mand
Han sagde så og spurgte så og hvor har du så hjemme
Jeg har hjemme i flyveland, flyveland, flyveland
Og alle de som flyve kan, ja de har hjemme i flyveland

- løbeland
- hoppeland
- kolbøtteland
- trippeland
- snurre-rundt-land
- osv

PETER PINDSVIN

"Nu håber jeg, at vi snart finder Julemanden," sagde Zlappa. "Vi har ledt efter ham i en hel uge, næsten." "Slap af Zlappa," sagde Hopti og grinede. "Det er altså ikke mere end 5 dage. Det kan være, Peter Pindsvin ved, hvor vi kan finde ham". "Sig mig en gang. Går pindsvin ikke i hi om vinteren?" spurgte Zlappa. "Jo, for søren," svarede Hopti og så ud som om, han var ved at opgive det hele. "Nu har vi jo ikke nogen, vi kan spørge om vej". De sukkede begge to og satte sig ned. De så meget trætte ud. Da de havde siddet og hængt med hovedet i et stykke tid, kunne de høre en, der snøfede, og nogle blade, der raslede. "Hvem er det?" ralte Zlappa. "Det er mig. Jonas," råbte et lille pindsvin, som løb rundt og rullede sig i alle de visne blade. "De sover alle sammen. De er SÅ kedelige". For at vise dem, at han mente det alvorligt, slog han en baglæns saltomortale. "Hvornår vågner de af deres vinterdval?" spurgte Hopti. "En gang, når det bliver forår," svarede Jonas og drejede rundt med snuden nede i bladene. "Det kan vi ikke vente på. Vi skal finde Julemanden, før det bliver jul," sagde Zlappa bekymret. "Vil du ikke liste ned og spørge Peter Pindsvin, hvor Julemandens hus er? Så finder vi på en leg, vi kan lege, når du kommer tilbage." Jonas skyndte sig og kom hurtigt tilbage. "Peter Pindsvin sagde, at ræven ved, hvor Julemanden bor, og han sagde også, at når vi har leget, skal jeg komme ned og sove hele vinteren". Vennen og Jonas lavede stafet og morede sig i lang tid.

LEG – NATUR STAFET: Børnene deles ind i hold.

Holdene stiller sig op i grupper med front mod en voksen. Den voksne har samlet forskellige naturmateriale (fx mos, bark, bær, blade, grene, sten osv) Der ligges 1 naturting synligt frem, så holdene ved, hvad de skal ud og finde. Holdene søger i naturen/på legepladsen sammen, og det gælder naturligvis om at komme først tilbage og se den nye naturting, som er lagt synligt frem og som skal findes. Naturmaterialeerne samles i en bunke foran grupperne.

Evt kan I finde ud af, hvad et pindsvin spiser og finde det (eller finde billeder på det)

KROPN
på
K
T
Open
- I BØRNETHØJDE

RÆVEMOR

"Nu håber jeg, at ræven ved, hvor Julemanden bor," sagde Hoppi. "Ja, Det er ved at blive mørkt," sagde skildpadden. "Ups... Jeg tror minsandten, det her er en af rævens mange huller ned til hulen." Jeg kan faktisk også høre noget hørnede". Hoppi sad stille og lyttede koncentreret med sine store kaninører. "Det er rigtig nok. Der nogen hørnede," hviskede han. "Lad os kravle ned og se, hvem det er" De kravlede begge ned i hullet og fulgte gangen, indtil de kom til en stor hule, hvor der var en rævemor sammen med 5 store ræveunger. Rævemor så ud som om, hun havde nok at gøre med at få ungernes til at holde op med at slås og bide hinanden. "Nu vil jeg altså have noget ro," sagde hun højt med sin rævestemme. "Jamen vi keder os. Vi ved ikke, hvad vi skal lege," peb en af ræveungerne. "Det eneste, vi kan finde på, er slåskamp. Ligesom i går," sagde en af de andre unger. "Ja. Og ligesom i forgårs," sagde en tredje unge. "Hvordan skal vi dog kunne være hørnede hele vinteren, hvis det eneste I kan finde på, er at slås og skændes med hinanden?" sagde rævemor bekymret. "Det kan være vi kan hjælpe," sagde Hoppi med høj og klar stemme. "Vi giver leg som gaver, og vi kan både se og høre, at I har brug en god ræve-hale-leg." "Ja. Men ikke vi har brug for en god leg. Sikke I larmede da I gik hørnede. I lød som 10 elefanter. Jeg har en god en hørelse," sagde rævemor. "Men, først må du fortælle mig, hvor Julemanden er flyttet hen," sagde Hoppi. "Det tror jeg da nok, jeg kan hjælpe med," svarede Rævemor. "Julemanden kunne i hvert fald ikke holde ud at bo hørnede, så han gik videre ned mod havet, hvor han ville tale med en sæl".

LEG – RÆVE TAGFAT:

Find et område med god plads. Alle udstyres med haler (snor/tørklæder/en gren). En eller to er fanger og når man har fået taget sin hale, bliver man selv fanger og hjælper med at fange de andres hale.

Ved de små kan den voksne have en masse haler på, som de små så skal fange og tage. Alternativt kan de hente en ny hale på et "hale-lager", så de hele tiden er med i legen.

SONJA SÆL

Hopti og Zlappa gik ned mod havet, hvor de skulle finde Sonja Sæl. Rævnen havde fortalt dem, at Sonja sikkert vidste, hvor de kunne finde Julemanden. "Det begynder at blive rigtig koldt nu. Kan du høre vinden tude?" Zlappa stod stille og lyttede. "Jeg kan høre noget tude, men jeg tror altså ikke, det er vinden." De gik videre ned mod havet. "Det var dog et forfærdeligt tuderri. Lad os skynde os ned til stranden," sagde Hopti. Da de nædede ned til stranden fik de øje på tre store sælunger. De lå og hylede i kor. Den ene højere end den anden. Hopti holdt sig for ørene og gik hen til dem. "Sig mig lige. Hvorfor hyler I dog sådan?" "Vi savner vores mor. Uhuhuu," hylede de tre sælunger. "Hun tog ud for at finde mad til os for en halv timesiden". Hopti stod og tænkte lidt. "Plejer jeres mor at være længe væk?" "Hun plejer at bruge en time på at finde mad til os," sagde sælungerne. "Jamen, hvorfor hyler I så?" spurgte Zlappa. "Hun er jo smart tilbage". "Vi hyler, fordi vi får ondt i ørene af det hyleri," sagde sælungerne i kor. "Hør lige unger," råbte Hopti, for at overdøve sælerne. "Jeg har en sjov leg, I skal prøve – en sæl-skatte-jagt." Da Sonja Sæl kom ind, legede sælungerne lystigt, og Hopti spurgte hende, om hun kendte Julemandens nye hus. Det gjorde hun ikke, for Julemanden var kun lige nede ved havet for at vaske sine fødder. Mens de stod og talte sammen begyndte det at sne. "Så må vi hellere, se at komme tilbage til skoven," sagde Hopti. De sagde farvel til sælfamilien og begav sig afsted ind mod skoven.

KROOPEN
på
- I BØRNEHØJDE

LEG – PÅ JAGT EFTER MAD TIL SÆLERNE:

Sælungerne skal hjælpe deres mor med at finde mad, så alle kan få noget at spise. Børnene har et fast udgangspunkt fx ved gyngestativet på legepladsen, hvor der er en masse mad, de kan hente fx blade/grene/græs, som I kan lage er fisk/en sæl spiser fisk).....

Sæl-moren flytter sig rundt på legepladsen med en spand og børnene skal løbe rundt og finde hende med "maden" fra træet. De skal hele tiden tilbage til gyngestativet og finde nyt mad og så finde sæl-mor, som i mellemtiden har flyttet sig rundt

SNEVEJR

"Nu skal vi snart finde Julemanden," sagde Hopti. "Julen nærmer sig. Se bare al den dejlige sne". Sneen var blød og hvid. Smart gik det dem til knæne, og det blev sværere at gå. "Pyha," stønnede Zlappa. "Det er hårdt at gå i den dybe sne. Skal vi ikke snart holde en lille pause?" "Prøv om du kan hoppe gennem sneen, ligesom en kanin," foreslog Hopti. "Nu er jeg altstå en skildpadde," svarede Zlappa. Men Zlappa er en meget sej skildpadde, så han prøvede alligevel at hoppe gennem sneen. Det så så sjovt ud med den hoppende skildpadde, at Hopti faldt om i sneen af grin. "Hi, hi, ha ha," lo han og holdt sig på maven. "Jeg kan ikke mere. Pause! Jeg skal lige have vejret igen," sagde han. "Hvor så du altstå bare skør ud". Han blev liggende helt udmattet i sneen. "Sjask!" Det var en kæmpe snebold, der sad lige i panden på Hopti. "Hvad," råbte han. "Sjask." Nu blev han ramt lige maven. "Du skal ikke grine af mig," råbte Zlappa oppe fra en lille høj. "Kom an'. Hvis du tør!" Hopti og Zlappa havde begge to den samme yndlingsleg. Sneboldkamp! Nu fløj den ene snebold efter den anden gennem luften, så man skulle tro, der var snestorm. De råbte og løb begge to så højt, at man skulle tro, det var en hel børnehave, der havde gang i en sneboldkamp. "Pause," sagde de begge samtidigt. De lagde sig ned i sneen, og pustede ud. "Det var sjovt," sagde Zlappa. "Hvem vandt?" spurgte han sin ven. "Har du haft det sjovt? spurgte Hopti. "Ja. Meget!" svarede Zlappa. "Det har jeg også. Så vandt vi begge to," sagde Hopti og smilede til sin ven.

KROOPEN på BØRNEHØJDE

- I BØRNEHØJDE

LEG – SNE-BOLDE KAMP:

En masse avisere deles ud og der krammes sne-bolde af avispaper. I skal have mange snebolde. Børnene og de voksne deles i to hold (ev. voksne mod børn), der slås en streg på midten af området/rummet. Sneboldene fordeles, og det gælder nu om på tid at få flest mulig avisere over på modstanderens felt. Efter et vist tidsrum ringer klokken, og det tælles, hvor mange snebolde man har på sin halvdel. Legen igangsættes igen.

REINAR REGNORM

Da Hopti og Zlappa havde hvilet ud efter deres sneboldkamp rejste, de sig op, og gjorde klar til at gå videre. "Nå," sagde Zlappa. "Lad os komme afsted". "Ja. Lad os det," svarede Hopti. De stod lidt og så på hinanden. Så kiggede de op i luften. Og bagefter kiggede de lidt ned i jorden. "Se der. Nede på jorden," pegede Hopti mod et stykke bart græs. Der lå en lille regnorm og bugtede sig. Hopti stod helt stille og drejede sine store kaninører. "Ssshh. Jeg tror den prøver at fortælle os noget," sagde han. "Sludder," sagde Zlappa. "Regnorme kan ikke sige noget!" "Jo, vi kan," lød der fra en meget lille stemme. "Skildpadder har bare en dårlig hørelse". Hopti lagde det øre helt ned til den lille regnorm. Han spurgte, om regnomen vidste noget om Julemanden. Den lille regnorm svarede: "Julemanden kom lige forbi, da han var på vej over i sin nye bolig. Men han talte mest med min far, Reinar Regnorm." "Hvor er din far? Kan vi komme til at tale med ham?" spurgte Hopti. "Min far er langt nede i jorden, fordi det snart begynder at fryse" svarede den lille regnorm. "Men I kunne prøve at danse en regnorme-hoppe-dans. Så kommer han op helt af sig selv. Regnorme kommer nemlig op adjorden, når man hopper over dem." "God ide," sagde de begge to. De gik straks igang med at danse en regnorme-hoppe-dans. Efter kort tid stav Reinar Regnorm hovedet op af jorden og kiggede på de to dansende venner. "Kan jeg hjælpe med noget," spurgte Reinar venligt. Zlappa og Hopti nikkede og spurgte regnomen, om han vidste, hvor Ju-lemanden var flyttet hen. Reinar fortalte, at Julemanden var gået med en musefamilie, som kendte til dejligt hus lige i udkanten af skoven. De skulle bare se efter hvor solen gik ned. Der lå huset. Hopti og Zlappa sagde mange tak for hjælpen og gik videre.

LEG – REGN-ORME-HOPPE-STOP- DANS

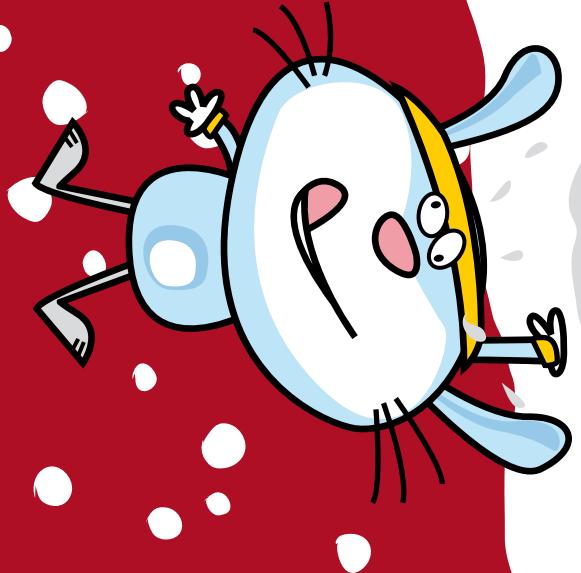
Sæt jer es ynglingsmusik på det gælder om at hoppe på alle mulige mæder og kun holde pause, når musikken stoppes.

Ingen går ud af hoppe-dansen.

Det gælder om, at alle hopper så længe som muligt og får jule-pulsen op. Måske børnene kan hoppe i længere tid end de voksne

KROPPEN på T

I BØRNEHØJDE

MUSEMOR OG MUSEFAR

Hopti og Zlappa gik efter solen, som efterhånden var ved at gå ned. "Vi skal til at skynde os lidt," sagde Hopti. "Solen er næsten gået ned, og det er ved at blive mørkt". "Bare rolig," svarede Zlappa og pegede. "Du kan se røgen fra husets skorsten lige derover." Lige i skovens udkant lå der et hyggeligt lille hus med lys i vinduerne og julepynt på døren. De listede sig rundt om huset, mens de kiggede efter små huller, hvor musene kunne komme ind og ud. "Hej med jer," sagde en lille stemme. De kiggede forvirret rundt. Hvor kom stemmen fra? "Hemede," sagde stemmen igen. De kiggede ned og fik øje på et par små skinnende øjne, der kiggede ud mod dem. "Jeg kan desværre ikke komme ud af hullet, da jeg er blevet lidt for tyk," sagde musen inde fra hullet. "Menneskene her i husset taber så meget mad på gulvet, at vi ikke behøver at gå udenfor for at lede efter mad. I skal snige jer ind af bagdøren omme på den anden side af huset. Jeg løber om og lukker op for jer". Da Hopti og Zlappa var kommet ind i det varme og hyggelige hus, blev de mødt af en masse små tylkke mus, som løb rundt og legede med hinanden. "Ja, som I kan se, har vi det rigtig godt her. Vi har varme, hygge og masser af mad. Men tiden kan godt blive lidt lang for museungerne her op til jul," sagde musemor. "Ja, de trænger til at nøre sig lidt," sagde musefar. "Ikke noget problem. Vi har en sjov leg, I kan lege." Og alle musene legede Højt som et hus... Mens musene legede, faldt de to venner snorkende i sovn, inden de havde hørt, om musene kendte Ju-lemandens nye hus.

LEG – HØJT SOM ET HUS

Remse:

Høj som et hus
Lille som en mus
Bred som en vej
Smal som en streg
Og flad som en pandekage

Bevægelser:

Op på tær med armene over hovedet!
Ned i hug!
Stå med spredte ben og armene ud til siden!
Stå med samlede ben og armene ind til kroppen!
Helt ned og lig på maven!
Gentag mange gange!

DÅDYRENE

Hopti og Zlappa vågnede og strakte sig. De havde siddet og sovet op af væggen inde hos musene hele natten. De eneste, man kunne høre, var en stille snorken fra alle de sovende mus, der lå rundt omkring i lokalet. "God morgen," sagde de til hinanden. "Lad os få noget morgenmad, så vi kan komme videre," sagde Hopti. "Kære mus, ved I, hvor Julemandens nye hus er? Vi skal nemlig hjælpe ham med at lave julegaver." Musene vidste det ikke, men sagde de skulle spørge dådyrene. Det var heldigvis nemt at finde dådyrene, da der var tydelige spor i sneen, der hvor de havde været. "De har gået rundt her i sneen," sagde Hopti. "De har nok ledt efter nødder". "Ja. De spiser også bark om vinteren," sagde Zlappa. "Der kan man se, at de har gnavet i træet. De er nok lige i nærheden". Dådyr er gode til at skjule sig mellem træerne. "Det var mystisk," sagde Hopti. "Her er kun træer og buske. Og et et enkelt tal!" "Hvor er der et tal," spurgte Zlappa. Hopti pegede. "Der står 111." Zlappa jublede. "Så har vi fundet dådyrene. Det ser ud som, om der står 111 på deres bagdel," I det samme vendte dådyret sig om og stirrede på dem med sine store dådyrøjne.

"Sssh. I larmer," sagde dådyret. "Har I mødt jægerne?" Hopti og Zlappa så helt forskrækkede ud, og med skælvende stemmer spurgte de: "Jægere? Er her jægere? Hvor?" Dådyret sagde smilende. "Det er altså bare noget, vi leger. Lige nu er det nogle af de andre, der er jægere. Det er en sjov leg, vi ofte leger her om vinteren. I kan godt være med". Zlappa og Hopti takkede og spurgte om Julemanden var med til at lege. Det var Julemanden ikke, han var vist ovre hos muldvarpen "Godt," sagde Hopti. "Vi leger lidt og så skynder vi os over til muldvarpen."

KROOPEN på T

- I BØRNEHØJDE

LEG – DÅDYR LØB / MIN SNE:

1-3 jægere (alt efter deltageraantal) står midt på det valgte område. De øvrige deltagere er dådyr, som skal forsøge at krydse sneen (løbe fra den ene ende af området til den anden ende). Når jægerne siger "dådyr, dådyr løb i min sne," så skal dådyrene krydse sneen uden at blive fanget. De dådyr, som fanges, "lyser" fast i sneen og hjælper jægerne ved at fange dem, som løber forbi.

MULDVARPEN

Hopti og Zlappa nærmede sig marken, hvor muldvarpfamilien holdt til.
"Prøv at se," sagde Zlappa. "Selvom sneen dækker det meste af marken, så er man slet ikke i tviv om, det er her muldvarpen holder til." "Hej. Så kunne I være her. Det tog sørme lang tid." Det var en muldvarp, der sad på toppen af et skud og holdt øje med dem. "Sig mig, vidste du vi kom," spurgte Hopti. "Har du sidtet der på toppen og holdt øje med os?" "Næh," svarede muldvarpen. "Man kan ikke just sige, at jeg har holdt øje. Vi muldvarpe ser ikke særligt godt. Vores øjne er bittesmå. Men jeg er smadder- go' til at høre. Jeg kan høre, når en regnorm bevæger sig nede i jorden. Regnorm er min livret".

Muldvarpen inviterede de to venner ned, så de kunne se muldvarpene flotte gange, som de selv havde gravet. "Her er godt nok mørkt," sagde Zlappa. "Ja," svarede muldvarpen. "Det er derfor vores øjne er så små. Man kan alligevel ikke se noget henvede. Men vi er gode til lugte, høre og føle." Vennerne og muldvarpen kom nu ind til den store muldvarpfamilie. Hopti sagde: "Kære Muldvarpfamilie. Jeg håber, I kan være med til at hjælpe os med at finde ud af, hvor Julemanden er flyttet hen. Det er vigtigt, at vi finder ham, da vi har lovet at hjælpe med at få gaverne klar til juleaf- ten". "Selvfølgelig vil vi hjælpe," svarede en af muldvarpene. "Men jeg tror, I skal spørge hesten, som nogle gange står her på marken. Vi kunne nemlig ikke se, hvilken vej Julemanden og hans familie gik." Hopti og Zlappa gav muldvarperne en mørkeleg og gik op på marken igen.

KROOPEN

på
T
- I BØRNEHØJDE

LEG – FORM EN FIGUR

Børnene er sammen parvis. Den ene er nu en "klump ler" og står med lukkede øjne, den anden er skulptør og skal nu forme en figur af "sit ler". Form fx et dyr eller en sportsren. Børnene bytter efter en periode.

HELGA HEST

"Av for pokker, hvor er solen dog skarp," sagde Zlappa og blinkede med sine små skildpaddeøjne. "Det er fordi, du kommer lige nede fra mørket," forklarede Hopti. De børstede jorden af deres tøj og kiggede sig omkring for at se, om de kunne få øje på Helga Hest. De fløjtede, og en hel flok glade føl kom galopperende ind mod dem. "Stoop," råbte Zlappa. "I må ikke løbe ind i os." "Det gør vi da heller ikke," sagde det forreste føl. "Tror du, vi er blinde?" "Ved I, hvor Helga hest er henne?" spurgte Hopti.

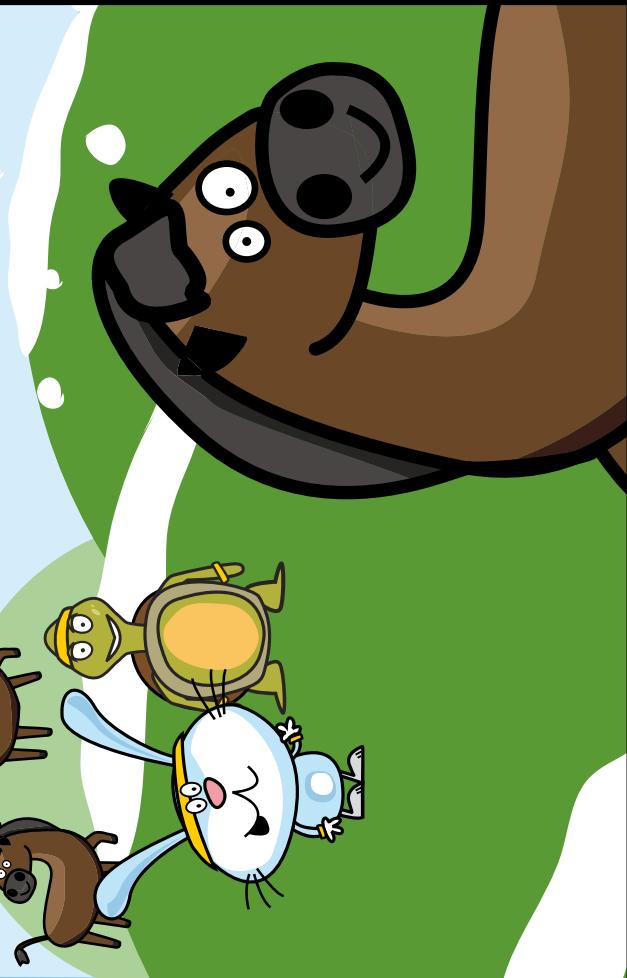
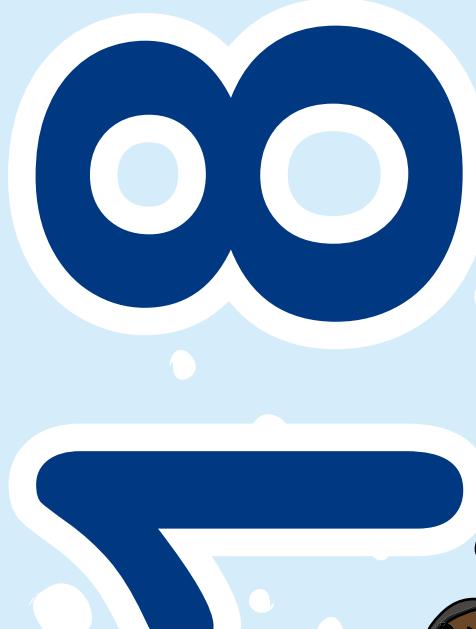
I det samme begyndte jorden næsten at ryste, og de vidste med det samme, at det var Helga Hest, som var på vej. Helga blev meget glad for at se dem. "Hopți! Zlappa! Hvor er det længe siden. Jeg har faktisk brug for jeres hjælp." Hopți smilede og sagde: "Sig frem Helga. Hvad kan vi hjælle med?" Helga vrinskede og slog med hovedet. "Som I nok kan se, er her en hel flok glade føl, og de elsker at lege. Hjælp mig med at finde på en sjov leg til dem." "OK! Hør så her." Zlappa forklarede nu Helga Hest, hvordan man leger "Kaptajn Jespersen-gymnastik" for heste. "Det lyder sjovt," sagde Helga. "Det må vi prøve med det samme."

"Ja. Det må I gerne. Men først må du lige fortælle os, hvor Julemanden er gået hen." Det skal jeg nok," svarede Helga. Hun forklærede, at det var begyndt at sne, den dag Julemanden og hans familie var hos hestene. De havde fået lov til at være inde i ladén, hvor hestene plejer at overnatte. Måske er de der endnu." Jamen, så lad os skynde os op til ladén," sagde Hopti og susede afsted med Zlappa lige i hælene.

LEG – KAPTAJN JESPERSEN:

Kaptajn Jespersen-gymnastik er helt simple bevægelser, og han må godt kommandere lidt, når han fortæller børnene, hvad man skal lave. Brug en kegle som megafon og lav kommandoer, som passer til børnegruppen.
Før hver kommando siger man :

- "Kaptajn Jespersen siger":
 - Krav! hen til mig
 - Stræk jer så lange, som I kan blive - Snur rundt tre gange
 - Op på tæerne – ned i knæene - Osv.
 - Vink til hinanden

FLAGERMUSEN

"Hvordan får vi ladeparten op,?" spurgte Hoppi Zlappa. "Måske kan jeg nå håndtaget, hvis jeg står på dine skuldre," foreslog Zlappa. Ganske rigtigt. Det lykkedes at få ladeparten åbnet uden besvær. De begyndte at kigge sig rundt omkring i laden, da lyset trængte ind og lyste op i mørket. "Ju-lemand. Hvor er du? Du behøver ikke gemme dig. Det er bare os." "Kan vi så få noget ro. Vi skal sove." "Det er jo midt om dagen." Hoppi åbnede porten helt, så han kunne se, hvad der foregik. Helt oppe under taget hang en række underlige væsner med hovedet nedad. "Hvad er det for en slags gymnastik, I laver," spurgte Hoppi nysgerrigt. "Det ser sjovt ud." "Jeg kan også hænge med hovedet nedad," sagde Zlappa. "Bare ikke så længe ad gangen. Så bliver jeg svimmel." Nu begyndte hele flokken af de underlige dyr at tøre på sig. "Vi laver ikke gymnastik. Vi sover!" "Sludder," sagde Hoppi. "Det er midt på dagen, og I hænger i benene med hovedet nedad. Det er da gymnastik!" Nu gav dyrene slip og fløj ned til Hoppi og Zlappa. "Jeg kan forstå på jer, at I aldrig har mødt os før. Vi er flagermus. Men ikke rigtige mus! Vi er de eneste pattedyr, der kan flyve. Vi flyver om natten. Om dagen hænger vi og sover med hovedet nedad." "Så er vi kede af, at vi vækkede jer, men vi skal snart finde Julemanden. Ved I, hvor han er?" sagde Hoppi. Flagermusene fortalte, at Julemanden var gået på jagt efter nogle rotter, som havde drillet ham og spist af hans nissegrodd. Fadet med resterne af grøden stod endnu på gulvet i laden. "Så kan de ikke være langt," råbte både Hoppi og Zlappa i munden på hinanden. Inden de gik, gav de flagermusen en sjov leg, hvor de skulle rejse ned til varmen i Afrika.

LEG – REJSEN TIL AFRIKA:
Start med at cykle (vi ligger på gulvet og cykler)
Tag toget til København (alle på en lang "tug-række")
Flyv fra Kbh til Afrika (alle leger flyver)
Vi ankommer til junglen og lister rundt og er stille, for ikke at skræmme dyrene væk (alle lister og hænderne op foran øjnene som kikkert)
Vi leger nu forskellige dyr: Elefant, fugle, edderkop

ROTTERNE

Hopti og Zlappa løb i retning mod et hyggeligt hus; det måtte altså være Julemandens hus. Fra en brønd foran huset lød en pibende lyd. Nede i brønden sad der en hel flok rotter på en spand. Der var så mange, at der hele tiden var nogen der faldt ud af spanden og ned i det kolde vand. De kravlede så op i spanden igen, så der var nogle andre, der faldt ud. Hopti og Zlappa stod og kiggede på det et stykke tid. "Er jeres leg ikke ved at være lidt kedelig. I ser ikke ud til at morejer," sagde Zlappa. En af de største rotter kiggede op og sagde: "Det her er ikke en leg. Vi blev nødt til at gemme os hermede, fordi nogle af rotteungerne havde drillet Nissefar, så han blev stikføst. Nu kan vi bare ikke komme op igen." Zlappa og Hopti gav sig til at dreje på håndsvinget med det samme, så rotterne kunne komme op af brønden. "Hvad skal vi dogøre," sagde rottetmor. "Det er smart jul, og Julemanden er sur på os, fordi vi kom til drille ham." "Jeg har en ide," sagde Hopti. "I synger 'På loftet sidder nissen med sin julegrød' og leger samtidig en sjov leg". Rottene prøvede deres nye leg. De syntes den var rigtig sjov og aftalte, at de også skulle lege den juleaften. Det bedste var, at man ikke behøvede at blive uvenner med nisserne.

Hopti og Zlappa tog afsked med rotterne og gik over mod stuehuset, hvor de bankede hårdt på den store og tunge egetræsør.

LEG – PÅ LOFTET SIDDER NISSEN MED SIN JULEGRØD:

Syng:

På loftet sidder nissen med sin julegrød,
sin julegrød, så god og sød,
han nikker, og han spiser, og han er
så glæd for julegrød er hans bedste mad.
Men rundt omkring står alle de små
rotter,

og de skotter, og de skotter:
"Vi vil så gerne ha' lidt julegodter,"
og de danser, danser rundt i ring.

Osv...

Imens I synger, går i rundt i kreds og
passer på julegrøden i midten. Ca 4-5
rotter går uden om kredsen og skal
forsøge at bryde ind til grøden, og de
må gerne hjælpe hinanden med at
komme ind til grøden. Kredsen forsøger
at holde rotterne væk fra grøden.
Når en rotte er sluppet igennem, ven-
ter den inde i midten ved grøden.

NU ER DET JUL IGEN

Hopti og Zlappa stod nu og bankede på den store dør ind til nissernes hus.

"Det dufter allerede af nissemors julegrød," sagde Zlappa og klappede sig på maven. "Jeg kan næsten ikke vente til, jeg får noget. Det er næsten et år siden, jeg sidst fik julegrød med kanel." Så blev øren åbnet, og der stod nissemor med sin store røske i hånden. Der dryppede en stor klat grød af skeen, som Zlappa lige nåede at fange med munden, inden den ramte gulvet. "Jeg troede ellers, skildpadder var langsomme," sagde Nissemor og smilede til dem. "Ikke når de skal spise julegrød," sagde Hopti og kiggede misundeligt på sin ven, der stod og slikkede sig om munden. "Skynd jer ind til Julemanden," sagde Nissemor. "Han har ikke kunnet forstå, hvor I blev af." De så undrende op på nissemor. Så gik de ind på værkstedet, hvor Julemanden havde travlt med at dirigere arbejdet med at få julegavne færdige. Da han fik øje på Hopti og Zlappa brød han ud i et kæmpe "HOHOHO." "Nå" sagde han. "Jeg var lige ved at tro, at I havde glemt vores aftale. Jeg havde bestemt mig for at flytte juleaften til den 25. december. Men det bliver nok ikke nødvendigt nu." Hopti og Zlappa stillede sig lige foran Julemanden. De kiggede på ham og sagde: "Det var dig, der havde glemt at fortælle, hvor I skulle hen. Vi har ledt efter jer det meste af december." Julemanden så forbavset ud og svarede: "Jamen, jeg har da fortalt det til alle, vi har mødt. Tror jeg nok. Nå, pyt med det. Vi skal i gang med arbejdet. Gaverne laver jo ikke sig selv." Hopti og Zlappa stod begge midt på gulvet og rystede på hovedet. "Nixen bixin. Den går ikke. Inden vi skal i gang med noget som helst, skal vi lege""Nu er det jul igen' i HELE huset!"

"Det er i orden," sagde Julemanden. Og alle dansede og sang.

LEG – NU ER DET JUL IGEN:

Nu' det jul igen,
og nu' det jul igen,
og julen varer til påske.
Nej, det' ikke sandt,
nej, det' ikke sandt,
for ind imellem kommer fasten

Aller stiller sig op på en lang række
og tager fat i den foran. Mens
alle synger "Nu det jul igen," løbes
igenem hele huset eller ude på le-
gepladsen. Verset gentages mange
gange
GOD JUL!

KROPPEN på TOPpen

- BØRNEHØJDE

